

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

mænd og kvinder gik ind i bestyrelsen for et børnehjem, fordi de holdt af børn, glædede sig over at se børn, tale med dem og følge dem i det daglige. I de senere år har de ikke set meget til børnene, de har måttet se på tørveregninger og regninger fra „Blindes Arbejde“. Bestyrelsesmøderne har drejet sig om udgifterne, der er steget fra år til år, og det er blevet så afgørende ved bedømmelsen af forstander eller forstanderinde, om vedkommende også var sparsommelig nok. Overinspektøren har været en forstående ven i disse år. Ved hans hjælp har hjemmene prolongeret sig; man har håbet, at noget måtte vise sig. Disse bekymringer har ligget som en skygge over arbejdet, og forstanderen og forstanderinden var bestyrelsesmøderne ikke opmuntrende, det blev til kritik og formaninger.

Sammen med et landstingsudvalg har jeg besøgt et par af de større opdragelseshjem. Rammerne var alt andet end gode, bygningerne forfaldne; der var gråt og glædesløst i de store sovesale, hvor der ikke var andet end en seng, ingen stole, ingen knager og intet uden en sengestolpe til at hænge tøjet på. Jeg tænkte på, hvorfor man ikke har billeder af fader eller moder ved sengen. Der var en opholdsstue med mange borde med seks stole omkring. Hvor ville det have været hjemligt, hvis der blot havde været en enkelt afslidt plydssofa, hvor to gode venner kunne sætte sig ved siden af hinanden. Jeg tillader mig absolut ikke nogen dom over opdragelsesarbejdet i disse hjem. Vi så også, hvordan de unge blev udmærket oplært i et håndværk. Vi så disse udmærkede ældre håndværksmestre, der både forstod at tage sig af børnene og lære dem noget, men jeg tror, det ville sætte humøret op både hos medarbejdere og elever, hvis der kom lidt kulør på tilværelsen. Jeg har også set børnegården i Utterslev. Det kan ikke være rigtigt, at forskellen skal være så stor. De gamle hjem kan efter ansøgning få 25 000 kr. til ombygning. Efter dette lovforslag vil de få fuld refusion for vedligeholdelsesudgifterne. Det skulle kunne give bygningerne et mere venligt og tidsvarende udseende; men hvad om der for småbørnshjemmenes vedkommende krævedes en kvinde i bestyrelsen? Lidt lyseduge og blomster og blade skulle de nok skaffe udvej for.

Foruden store driftstilskud stilles der beløb til rådighed til forbedring af opdragelseshjemmenes økonomiske standard og tekniske udstyr. Der menes vel maskiner til

den håndværksmæssige oplæring af de unge, men vel også vaskemaskiner, køleskabe og røremaskiner samt bedre vaske- og badeforhold for de unge. Lidt mere varmt vand kunne nok tiltrænges, drengene er altid bange for vand; men hvis det var varmt, tror jeg de blev lidt renligere. Alt dette er der selvfølgelig i nye bygninger, men det koster mange penge at installere det i gamle bygninger. Det er sikkert meget rimeligt, at hjem for svagt begavede børn og børn med visse tilpasningsvanskeligheder får en særstilling, idet der foreslås fuld refusion for disse hjemms driftsudgifter, selv om hjemmet er en selvejende institution. Spædbørnshjem, almindelige børnehjem og optagelseshjem vil efter dette forslag foruden refusion af ejendomsudgifter m. v., lægeudgifter m. v., få en procentvis refusion på 35, 33 eller 18 pct. Det skulle kunne bringe dem på ret køl, så de ved forsvarlig drift kan se deres udkomme, hvad de absolut ikke kan i dag. Tilskud og gaver, bazarer o. lign. forslår ikke mere, selv om det er af meget stor værdi, at der er en vennekreds omkring et børnehjem.

Det ærede medlem fru Lisbeth Hindsgaul talte om at fratage det private initiativ dets betydning. Det er jo gået sådan, at det er småpenge, det skaffer, og derved bliver dets indflydelse mindre. Institutionerne kan ikke klare det med privat hjælp i dag, vi må appellere til det offentlige, og selvfølgelig kommer der en vis standardisering, som jeg ikke beklager. At man så holder på den vennekreds, der fra gammel tid hører til omkring institutionen, er af stor betydning.

Den løn, man har kunnet byde lærere og medarbejdere i børneinstitutionerne, har været for ringe. Nu er den i de senere år blevet forbedret, men i mange år var lærere ved opdragelseshjem lønnet ringere end lærere i folkeskolen, og det gav atter arbejdet mindre anseelse. Efter lovforslaget skal medarbejderne lønnes i overensstemmelse med de principper, der gælder for statens tjenestemænd. Det hilser jeg med glæde. Forstanderhustruer har hidtil fået et meget beskedent vederlag for at lede den store husholdning. Nu er det meningen, at arbejdet skal påskønnes i form af større vederlag. Den gode, moderlige forstanderhustru kan ikke værdsættes højt nok.

Efter lovforslaget yder staten støtte til uddannelse af ledere og medarbejdere og bidrag til pensionskassen. Jeg tror, det er meget vigtigt, at der uddannes de rette folk, men også at der bydes dem forsvarlige